

نگاهی به معماری خاکی با رویکرد انرژی های نو

۱- آیدا ملکی گاوگانی ۲- بلیس اوشانا شیرآباد ۳- حسن ایمانی بخشایش

۱. عضو هیئت علمی تمام وقت دانشگاه هنر اسلامی تبریز، ایران
۲. دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، تبریز
۳. دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، تبریز
belis_f@yahoo.com

چکیده

خاک، بخش عمده ای از مصالح ساخت و ساز در معماری جهان را تشکیل می دهد و بیشترین و در دسترس ترین مصالح در این زمینه محسوب می شود. فراوانی، هم سازی با محیط، سازگاری با محیط زیست و همبستگی و همبستگی در منابع انرژی طی مراحل تولید، ساخت و نیز نگهداری و مرمت، از مهمترین ویژگی های خاک است که امروز دنیای معماری را متوجه خود نموده و پیش بینی می شود در آینده به مصالح غالب ساخت و ساز در کشورهایی که این قابلیت در آنها وجود دارد، تبدیل شود. روشهای نوینی در اجرای معماری با خاک امروزه در دنیا شناسایی شده و کار بر این روشها کماکان ادامه دارد. عموم این روشها مبتنی بر بازشناسی، ارتقاء و توسعه روشهای سنتی موجود در کشورهایی صاحب سابقه در این زمینه می باشد. این مقاله به طور مشخص به معرفی و نقد (ذکر معایب و محاسن) روش های اجرای ساختمان با خاک می پردازد. محصول معماری تولید شده با این روش ها همخوانی و قرابت زیادی با زمینه های مختلف بستری که در آن شکل گرفته دارند و از منظر تعاریف ارائه شده در خصوص معماری تجدید پذیر (انرژی نو) ، گونه ای از این نوع معماری محسوب می شوند. بنابراین رونق معماری خاک در دوره معاصر و تمرکز دوباره بدنه دانشگاهی بر این معماری، در این مقاله تحت عنوان رجعت دوباره به معماری خاک مورد بحث قرار گرفته است. در این مسیر مقاله با تبیین جایگاه کنونی معماری خاک به این سوال پاسخ می دهد که اساساً رجعت به معماری خاک امروزه با چه روش و تکنیک های مطرحی در دنیا پی گرفته می شود و این تکنیک ها چه ویژگی ها، تشابهات و الزاماتی با یکدیگر دارند. در مرحله بعد این معماری چه نسبتی با معماری با انرژی تجدید پذیر که از گفتمان های روز معماری دنیا است، دارد. روش تحقیق این مقاله تحلیلی - توصیفی بوده و نحوه جمع آوری اطلاعات بر اساس مطالعات کتابخانه ای می باشد.

واژگان کلیدی: معماری، خاک، معماری خاک، روش ساخت